

[Finansministeren]

selv for begejstret i min fremsættelsestale. Jeg var faktisk begejstret, og det smittede så af, men det beder jeg om forladelse for at det gjorde. Jeg synes, at det er et meget spændende projekt, og det håber jeg at vi bliver et flertal der samles om.

Til hr. Baadsgaard vil jeg godt sige, at jeg var glad for erklæringen om, at Socialdemokratiet er enig i intentionerne i fremsættelsestalen. Det er klart, at det både er et relevant og et rimeligt spørgsmål at stille, hvordan økonomien er, specielt fordi det er en ny finansieringsmetode, der er lagt op til.

Vi har selvfølgelig analyseret økonomien meget mere, end det kan fremgå af bemærkningerne til lovforslaget, og vi mener egentlig, at økonomien i projektet er rimelig robust over for de parametre, der kan variere. Jeg vil godt som en af de væsentlige baggrunde bag det fremhæve, at vi selvfølgelig ikke med sikkerhed kan vide, hvor stort areal vi kan sælge pr. år. Vi kan heller ikke vide med sikkerhed, om prisen holder. Derfor kan vi da også analysere på forskellige variationsbredder for, hvor meget vi kan sælge, og hvor dyrt og hvor billigt det bliver. Men det er, som om der måske trods alt – det kan så skyldes vores egen begejstring – er blevet skabt et indtryk af, at projektet er større, end det reelt er. Projektet strækker sig med den tidsplan, som vi forestiller os, over 30 år, og hvor vi forestiller os, at der i løbet af 30 år skulle kunne etableres 50.000 arbejdspladser. Er det dramatisk? Tja, det tog kun 20 år at nedlægge 50.000 arbejdspladser i Københavns Kommune. Skulle man så ikke på 30 år kunne skabe et tilsvarende antal? Det synes jeg da nok man burde kunne, og hvis man gør det over 30 år, svarer det altså til, at lige omkring 10 pct. af det forventede årlige erhvervsbyggeri i regionen skal ligge i Ørestaden. Det er oven i købet baseret på den faktiske udvikling i erhvervsbyggeriet, der har været i 1970'erne og 1980'erne. Hvis den faktiske udvikling i erhvervsbyggeriet fortsætter i 1990'erne og derefter, er det altså ca. 10 pct. af den udvikling, der skal ligge i Ørestadsområdet.

Københavns Kommune vil i givet fald i sin planlægning hjælpe til, fordi Københavns Kommune vil arbejde for, at der i de områder, hvor man har projekter af denne karakter, Ørestaden og Københavns Havn, kommer udvikling i erhvervsbyggeriet. Jeg synes faktisk, Kø-

benhavns Kommune har brug for at få mindst den andel af erhvervsudviklingen i hovedstadsregionen, men jeg mener sagtens, der vil være plads til en udvikling i Tåstrup og andre steder samtidig hermed.

Så spørger hr. Baadsgaard: Er placeringen rigtig? Man kan selvfølgelig altid lige diskutere de ydre linjer på kortet, når man laver et sådant projekt, men hvis man ser på den overordnede placering, kan man så tænke sig noget mere optimalt? Så tæt på en lufthavn, så tæt på en hovedbanegård, så tæt på en motorvej, der forbinder os til Norden og Europa, så tæt på byens centrum med kulturaktiviteter, så tæt på fredede arealer, hvor der er naturoplevelser, så tæt på alting.

Ja, jeg kan ikke forestille mig nogen lokaliserings ekspert i nogen international virksomhed, der ser på muligheder for at placere sig i Danmark, der kan finde et bedre egnet sted end det. Hov, dér kom den med begejstringen igen, men jeg har engang i min fortid lavet lokaliseringsundersøgelser for virksomheder, der skulle placere sig, og jeg kan godt sige, at en sådan placering som denne ryger lige ind på en topplacering, når man ser på den samlede placeringsmulighed. Så hvis man vil placere sig i Danmark og i vores hovedstad, vil Ørestaden af mange gode grunde være et godt placeringssted.

Hr. Baadsgaard gjorde bemærkninger omkring bestemmelsen vedrørende naturfredning, og det forstår jeg da godt. Jeg synes, fru Eva Møller gav et godt svar. Hvor er der mere åbenhed? Hvor er der mere dialog, hvor er der mere debat, hvor er der mere mulighed for borgerne for at komme med deres synspunkter, hvor er der mere mulighed for organisationerne for at komme med deres synspunkter, end når en sag behandles her i Folketinget og Folketingets udvalg med adgang for deputationer, med alle muligheder for at påvirke samtlige 179 beslutningstagere direkte pr. brev, pr. tale, pr. henvendelse? Kan man gøre det mere demokratisk end det? Jeg synes det egentlig ikke. Det er baggrunden for den måde, vi har udformet lovforslaget på. Vi synes, det er forsvarligt, og vi håber på, at et flertal vil dele det synspunkt med os.

Hr. Baadsgaard og flere andre ordførere var inde på, om det skulle forhandles færdigt i denne samling. Nu er det som regel sådan, når man